

ฉบับพิเศษ หน้า ๕
เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๙๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๘

พระราชบัญญัติ

ระงับการนับเวลาราชการชั่วคราวในระหว่างเวลาประกาศ
ใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ระงับการนับเวลาราชการชั่วคราว
ในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลง
วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบการนับเวลาราชการทั่วคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ” กววันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๘ ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการ” ให้หมายความว่าข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ เวลาราชการของข้าราชการภายหลังวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา และเป็นเวลาในระหว่างที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ ยังคงใช้บังคับอยู่ มิให้นับเป็นทั่วคูณตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๘

แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
เป็นการสมควรให้ระงับการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณในระหว่างเวลา
ประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๐
และโดยที่การระงับนั้นไม่อาจทำได้ด้วยการยกเลิกประกาศใช้กฎอัยการ
ศึกฉบับนั้น เพราะความจำเป็นยังคงมีอยู่ จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ